

nødvendige, og jeg tilføiede endelig som Noget, der kunde passe baade paa den forbigangne og den tilkommende Tid, at vi ikke kunde gjøre Alt paa eengang. Det forekommer mig ikke at være en saa besynderlig Slutningsmaade.

Høgsbro: Udvalget har under den polytechniske Læreanstalt tilladt sig at henlede Opmærksomheden paa det Duffelige, der kunde være i, at den polytechniske Læreanstalts Bogsamling blev indlemmet i Universitetets, saasnart denne blev henflyttet til den nye Bygning. Jeg kunde ønske endmere at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa dette Punkt. Sagen staaer for Tiden saaledes, at de Bøger af teknisk Indhold, som navnlig de polytechniske Studerende kunde ønske at benytte, ikke anskaffes paa Universitetsbibliotheket, fordi man antager, at de ville blive anskaffede ved den polytechniske Anstalt for den Sum, der hvert Aar bevilges hertil. Men komme disse Studerende til den polytechniske Læreanstalt, have de der ofte, efter hvad der er sagt mig, Vanstikigheder ved at faae Bøger, fordi der ikke findes noget offentligt Udlaan Sted, og fordi denne Samling idetmindste tidligere, og jeg veed ikke om det taar er bleven forandret, har været forenet med en Læseforening for Haandværkere. Forrige Aar blev der forelagt Udvalget en Plan, hvorefter denne Forening skulde hæves; men jeg veed ikke, om det skulde være blevet udført. Naar derimod Bogsamlingen blev henflyttet til Universitetsbibliothekets Locale, efterat Flytningen af dette Bibliothek havde fundet Sted, vil det være overmaade beqvemt for de Studerende der paa de almindelige Tider at kunne hente Bøger og at kunne afbenytte dem sammen med andre Bøger, der maastee fattes ved den polytechniske Læreanstalt. Tilmed vilde der spares endeel Penge ved Besparelsen, og formodentlig i flere Retninger.

Foraaavidt man kunde indvende, at Universitetsbibliothekets Personale ikke havde den fornødne Sagkundskab til at anskaffe de rette Bøger; er det Noget, som naturligviis kunde skaffes tilveie i dette Fag, ligesaavel som i saamange andre, navnlig ved Samarbeiden mellem den polytechniske Læreanstalts Lærere og

Universitetsbibliothekets Personale. Med Hensyn til Universitetets Høitidsaal skal jeg blot bemærke, at ogsaa for mig vilde det have været meget kjær, om det havde viist sig ved Plaanen, at der var taget mere Hensyn til at sørge for, at man kunde høre bedre i Salen. Saavidt jeg kan see af de meddeelte Tegninger, vil Salen beholde den samme Stikkelse og Talerstolen blive paa det samme Sted, og den kostbare Udsmykning vil altsaa efter al Rimelighed ikke afhjælpe det sølelige Savn, som Enhver, der har overværet en større Forsamling der, har maattet lide under, idetmindste naar han har været i nogen Graastand fra Talerstolen. Naar der skal anvendes saa betydelige Summer, forekommer det mig, at man ogsaa burde have en Sal, der svarede til Hensigten; det er vistnok behageligt for Diet at have smukke Billeder, og ogsaa dette kan virke vækkende og foræblende, men paa dette Sted skulde fremfor Alt dog Ordet kunne naae til Øret.

Fallefen: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), der har en saa stor Fortjeneste af at holde igjen, hvor Talen er om at give Penge ud, har dog en Grundsætning, som han i Almindelighed følger, og det er den, at naar man først er begyndt paa en Sag, er det rimeligt at fuldføre den. Jeg har før hørt ham anvende dette Raisonnement, denne Betragtning: det er eengang begyndt, vi have givet Folk en berettiget Forventning om at fuldføre det eller det, og derfor bør vi gjøre det. Nu ville de ærede Herrer erindre, at Universitetet har en Vestibule, en Forhal, til hvis Udsmykkelse paa en kostbar og smuk Maade Midlerne for den væsentligste Deel, om jeg ikke huffer meget feil, ere bevilgede af dette Thing. Vil det dog nu ikke være urimeligt, at man skaffer Universitetet en smuk og vel udstyret Forsal, for at man, naar man derfra kommer ind i den egentlige Solennitetssaal — jeg tillader mig at bruge dette Udtryk, siden den ærede Justitsminister ikke er tilstede — skal besinde sig i et tomt, uhyggeligt, skummelt Rum, thi det maa Salen virkelig siges at være, saalænge den beholder sin nuværende Stikkelse. Jeg kan altsaa ikke ret see, at den ærede Rigsdagsmand, naar han bliver